

(1)

॥१॥
॥९९ पत्रे॥

॥१॥

३

॥४९०॥

॥ श्रीसच्चिदानंदरूपेण ॥ जयजयदेवनिर्मल ॥ निजजना ॥ खिलमीगळ ॥ जन्म
 जरा ॥ जळदजाळ ॥ प्रसंजन ॥ १ ॥ जयजयदेवप्रबळ ॥ विदळितामंगळकुळ ॥
 निगमागमद्रुमफळ ॥ फळप्रद ॥ २ ॥ जयजयदेवसकळ ॥ विगतविषयवत्सळ ॥ क
 ळितकाळकौतुहळ ॥ कळातीत ॥ ३ ॥ जयजयदेवनिश्चळ ॥ चळचित्तपानतुंदि
 ल ॥ जगं नील्लणीविरळ ॥ केळीप्रिया ॥ ४ ॥ जयजयदेवनिष्कल ॥ स्फुरदमंदा
 नंदबहुल ॥ नित्यनिरस्तारिबलमल ॥ मलमल ॥ ५ ॥ जयजयदेवस्वप्रस ॥ ज
 गदंबुदगर्भनम ॥ सवनोद्वारंभस्तंभ ॥ सवध्वंस ॥ ६ ॥ जयजयदेवविशुद्ध ॥
 विदुदयोद्यानद्विरद ॥ शमदममदनसद ॥ दयार्णव ॥ ७ ॥ जयजयदेवैकरूप ॥
 अतिरुतकंदर्पसर्पदर्प ॥ सक्तभावकुवनदीप ॥ तापापह ॥ ८ ॥ जयजयदेवअ
 द्वितीया ॥ परिणतोपरमैकप्रिय ॥ निजजयजितभजनीय ॥ मायागम्य ॥ ९ ॥
 जयजयदेवश्चागुरो ॥ अकल्पनाकल्पतरो ॥ स्वर्सविद्रुमबीजप्रहरो ॥ हण

रव्य

॥१॥

बने ॥१०॥ हे कायये के कडे से से ॥ नाना परिभाषा वडों ॥ स्तोत्र कर तुज दोषें ॥
 निर्विदोषा ॥११॥ जिहं विदोषणं विदोषिजे ॥ ते दृश्यन के रूप तुझे ॥ हे जाणें मी ॥
 म्हणो निलजे ॥ वामना इहं ॥१२॥ परिमर्या देचा सागरा ॥ हात वंचित या डागर ॥
 जवं नंदे रे सुधाकर ॥ उदया आला ॥१३॥ सोमकांत निज निभरं ॥ चंद्रा अध्यादि
 न करी ॥ ते तो विषवधारं ॥ करवी कांजी ॥१४॥ नेणों के से वसंत सींगें ॥ अवचित या
 झाडांची आंगें ॥ फुटती ते तयां जीगें ॥ धवणें न के ॥१५॥ पद्मिनी रविकिरण ॥ ला
 हे मग लाजे कोण ॥ कांजले सि वतले लवण ॥ आंग फुले ॥१६॥ ते से तु ते मी जेश
 स्मरे ॥ तेथें मी पणामें विसरे ॥ मग जाक विलटिं करे ॥ तस जे सा ॥१७॥ मज तुवां
 केले जी ते से ॥ माझे मी पण धाडुनि देडें ॥ स्तुति मिसे पांच पिसे ॥ बांधले वंचे ॥१८॥
 नाये रुवी तहं आवं ॥ राहो न स्तुति जव करावी ॥ ते गुणा गुणियां धरावी ॥ स
 रो परिकं ॥१९॥ तरिये कर सत्वे जी तुं लिंग ॥ केविकर गुणा गुणी सागर ॥ मोती फो

गीताज्ञा

॥२॥

दुनिसांदितांचांग ॥ कां हेसंचिपलें ॥ २० ॥ आपिलुंबापलुंचिमाये ॥ इहांबो
 लीं नास्तुतिहोये ॥ तरि सोपाधिकआहे ॥ विटाळतेथें ॥ २१ ॥ जीजालेनिपायि
 केंआलें ॥ तेंगोसावीपणकेविबोलें ॥ तेंसंउपाधिउसटलें ॥ कायिवान्स ॥ २२ ॥ तरि
 आत्माचिर्तुंयेकसना ॥ हेहं म्हणोंजातांदातना ॥ आंतुलतुंबाहिरा ॥ घांपतासा ॥
 २३ ॥ म्हणोंनिसात्वालुजलागी ॥ स्तुतिनेदरेवंजरी ॥ मौनवांचूनिलेणोंआंगां ॥
 सुसिनामा ॥ २४ ॥ स्तुतिकाहं नबोलणें ॥ मजाकाहं नकरणें ॥ सन्निधिकाहं न
 कणें ॥ तुझावायें ॥ २५ ॥ तहं जितलेंजैसेंमुला ॥ पिसेंअळापघाली ॥ तेंसंबान्तें
 माउली ॥ उपसाहेतुं ॥ २६ ॥ आतांगीतायचीमुक्तमुदा ॥ लावींमाझियेवागव
 दा ॥ जेमानेहेसपासंध ॥ सज्जनाचा ॥ २७ ॥ येथेंम्हणितलेंश्रीनिवृत्ति ॥ नको
 हेंपुडतिपुडती ॥ परिसीछोहोद्यष्टिकी ॥ वेळवेळांकीजोगा ॥ २८ ॥ तवंचिनवि
 तज्ञानदेव ॥ म्हणोहोकांजीपसाव ॥ तरिअवधानदेतदेव ॥ ग्रंथाआतां ॥ २९ ॥ जी

॥अध्या
॥१८॥

॥४९९॥

॥२॥

गीतारत्नप्रासादाचा ॥ कळसअर्थचिंतामणिचा ॥ सर्वगीतादर्शनाचा ॥
 पादाठजो ॥ ३० ॥ लोकींतही आंधीदुसरे ॥ जेंडुरूनिकळसदिसे ॥ आणिके
 टीचि हातवसे ॥ देवतेचित्तिये ॥ ३१ ॥ तेसेंचियेथहीआहे ॥ जेंयेकेंचियेणेअ
 ध्याये ॥ आघवाचिदृष्टहोये ॥ गीतागमते ॥ ३२ ॥ मोंकळसययाकारणें ॥ अत
 सांवांअध्यायमहणें ॥ वायिलब्बादरायणें ॥ गीताप्रासादा ॥ ३३ ॥ कळ
 सावरतेंकाहों ॥ प्रासादीकामनाहों ॥ तेंसांगतसेगीताही ॥ संपलेपणें ॥ ३४ ॥
 व्याससहजेस्त्रीबळी ॥ तेणेनिगमरत्नाचळी ॥ उपनिषदांचीमाळी ॥
 माजिरांउली ॥ ३५ ॥ तेथेंत्रिवर्गिकांचाअणुआर ॥ आडुनिघालाअपार ॥
 तामहाभारतप्रकार ॥ सवंताकेळा ॥ ३६ ॥ माजिआत्मज्ञानाचेंयेकवाटादळ
 वाडेंसाडुनिचोखटा ॥ घडिलेंपर्यंतकुंठा ॥ संवादकुसरी ॥ ३७ ॥ निवृत्तिसूत्र
 सोडणियां ॥ सर्वशास्त्रार्थपुरवणियां ॥ आवोसाधिळामोंडणियां ॥ मोहुरेखे

॥ गीताज्ञा ॥

॥ ३ ॥

चा ॥ ३८ ॥ ऐसे निकरितां उषारा ॥ पंधरा अध्याय तया पन्हरा ॥ फलमिनिर्वाळ
 लेयां पुरा ॥ प्रासाद जाला ॥ ३९ ॥ उपरि सोळावां अध्याय ॥ तो ग्रीवे धीटे चा आबो ॥
 सप्तदश तो चिगाबो ॥ पांड्याणिये ॥ ४० ॥ तया वरि अष्टादश ॥ तो अपै सामांड
 ठाक वस ॥ उपरि गीतादिकं व्यास ॥ ध्वजे लागला ॥ ४१ ॥ म्हणो निमागीलु अ
 ध्याय ॥ जेच दतया मुमीने आया ॥ तयाचे पुनंदा वित आहे ॥ आपुला आंगां ॥ ४२ ॥
 जाले या कामाना ही चोरी ॥ ते कळसे होय उजरी ॥ ते विष्टादश विवरं ॥ सा
 घंत गीता ॥ ४३ ॥ ऐसा व्यासे दिंदाणिये ॥ गीता प्रासाद सोडणिये ॥ आपल निरा
 विवले प्राणिये ॥ नाना पद ॥ ४४ ॥ येक प्रदक्षिणा जया चिया ॥ बाहिरो तिकरि
 ततया ॥ येक श्रवण मिसें छाया ॥ सेविती माची ॥ ४५ ॥ येक अवधानाचा पु
 ना ॥ विडा पा उडसी तया ॥ देउ निरिगती गासायां ॥ अर्थ ज्ञानाचा ॥ ४६ ॥ ते नि
 ज बोधें उरा उरी ॥ सेवता आत्मयां श्रीहरी ॥ परि मोक्ष पद ॥ दीसरी ॥ सर्वो ही

अध्या ॥

॥ ११८ ॥

॥ ४१२ ॥

॥ ३ ॥

आंघी ॥ ४७ ॥ समर्थचे पंक्तिभोजने ॥ तळिलें बें ॥ लिये कपकान्ने ॥ ते वि
 श्रवणें अर्थपवणें ॥ मोक्षविलासे ॥ ४८ ॥ हे सांगीत वेळ व प्रासाद ॥ अग्रांवां
 कळसविशद ॥ म्यां म्हणीत लाहा भेद ॥ जाणो नियां ॥ ४९ ॥ आतां ससादशापा
 ठां ॥ अध्याय कैसे नि उची ॥ तो संबंध सांगो हिची ॥ दिसे तैसा ॥ ५० ॥ नमो उतां
 दोहों आकार ॥ घडले येकचि शरीरा ॥ हे अर्धनारी नटे श्वर ॥ कथों दिते ॥ ५१ ॥
 कांगं गायमुना उदक ॥ बोधवागों वेगळिक ॥ दाखी हो उनियेक ॥ पाणी पणें ॥ ५२ ॥
 नाना वांटली दिवसे ॥ कळा बिंबी बेसे ॥ परिसिनाने लेवे जैसे ॥ चंद्रांनाहं ॥ ५३ ॥
 तेसी सिनानी च्याह पदें ॥ श्लोक तो श्लोका वळेदें ॥ अध्याय अध्याय केदें ॥
 गने कीर ॥ ५४ ॥ परि प्रमयाची उजरी ॥ अनान रूपन धरी ॥ नाना रत्नमणी दो
 री ॥ येकि चिजेसी ॥ ५५ ॥ मोतियें मेळ उनि बहुवें ॥ येका वळी चापाड आहे ॥
 परि शोषे कथ होये ॥ येकचित्थें ॥ ५६ ॥ फुलें फुल सरांचें लेखचें दे ॥ दति

॥ गी. ज्ञान.

॥ ४ ॥

दुजी अंगुलीनपडे ॥ श्लोक अध्याय तेणे पाडे ॥ जाणावे हे ॥ ५७ ॥ सातश
 ते श्लोक ॥ अध्याय अवनांचे लेख ॥ परि देव बोलिले येक ॥ जें दुजे नाहीं ॥ ५८ ॥
 म्यांही नरी डो नि ते सोये ॥ ग्रंथाव्यक्तिकेली आहे ॥ प्रस्तुत तेणे निर्वाहे ॥ निरो
 पण आधिका ॥ ५९ ॥ त्रिसतनां वा अध्यायो ॥ पावतां पुरता वा ॥ जें संपत्तां श्लो
 कां देवो ॥ ऐसे बोलिले ॥ ६० ॥ ना ब्रह्म नामाचा विषय ॥ बुद्धिसांडु नि अस्तिकी ॥
 कर्म काजे तितुका ॥ असे ते होत ॥ ६१ ॥ हाडे कोनि देवाचा बोल ॥ अर्जु
 ना आला डोल ॥ म्हणे कर्म नि घमळ ॥ वेला देखी ॥ ६२ ॥ तो अज्ञान अंधत वंबा
 पुडा ॥ ईश्वरचिने देखे येवढा ॥ तेथे ना वेक पुढा ॥ कांसु येतया ॥ ६३ ॥ आणि
 रजत मेदी न्हं ॥ गेलियां विना श्रद्धा साहं ॥ ते कां लागे अपिधानं ॥ ब्रह्माचि
 ये ॥ ६४ ॥ भगकोतारि खेम देणे ॥ बरते वार लघावणे ॥ छंदे पाडिले रेवळेणे ॥ ना

॥ अध्या ॥

॥ १८ ॥

॥ ४९ ॥

॥ ५ ॥

होय

गिणोंचे तें ॥ ६५ ॥ ते सां कर्म चित वंदाडे ॥ तथाही जन्मांतराचि कडे ॥ दुमेळावे येव
 टे ॥ कर्मा मा जि ॥ ६६ ॥ ना विपाये हें उज्ज होये ॥ तरि ज्ञानाचि चियोग्यता लाहे ॥ ये रुंबी
 येणें चि जाये ॥ निरया लया ॥ ६७ ॥ कर्म हा ताव वरी ॥ अहाती बहु वा अवसर ॥ आतां
 कर्म वां कै वारी ॥ मोक्षा चिये ॥ ६८ ॥ तरि फिटो कर्माचा पांग ॥ की जो अवघा चित्याग ॥
 आदरि जो अव्यंग ॥ सन्यास तो ॥ ६९ ॥ कर्म बाधेची कहं ॥ जेथें सयाची गोष्टी नांही ॥
 तें आत्मज्ञान जिहं ॥ स्वाधीन केले ॥ ७० ॥ ज्ञानिचे आवाहन मंत्र ॥ जें ज्ञान पिकतें सु
 क्षेत्र ॥ ज्ञान आकर्षी तें स्त्र ॥ तं तु जें कां ॥ ७१ ॥ ते दोन्ही सन्यास त्याग ॥ अनुष्ठानि सु
 टो जग ॥ तरि हे चि आतांचांग ॥ व्यक्ति पुसों ॥ ७२ ॥ ऐसें म्हणो निपार्थ ॥ त्याग सन्यास
 व्यवस्थे ॥ रूप होवया जेथें ॥ प्रश्न केला ॥ ७३ ॥ तेथें प्रत्यक्ष तरे बोल ॥ श्री छे जे वा
 वळली ॥ तथा व्यक्ति जाली ॥ अष्टादशा ॥ ७४ ॥ एव ज न्य जन क सावें ॥ अध्याय अ
 ध्यायां तें प्रसवे ॥ आतां एका बर वें ॥ सुसिलें तें ॥ ७५ ॥ परि पांडुकुमरे तें ॥ देवाचें

(10)

॥ गीताज्ञा ०
॥ ५८ ॥

सरतांबीलणे ॥ जाणोनियां अंतःकरणे ॥ काणीचे तळी ॥ ७६ ॥ येऊं वीतल
विषां फल ॥ तो निश्चित की रखा हे जाला ॥ परि देव राहे उगला ॥ हे साहबेना
७७ ॥ वत्स धालया ही वरी ॥ धेनून वचावी डुरी ॥ अनन्य प्रीतिची परी ॥ हे साधि
आहे ॥ ७८ ॥ तेणे काजे ही विण बोलवे ॥ तें देखिलें तहूँ पहावे ॥ सो गितांचा उ
डणावे ॥ पाठियताचा आय ॥ ७९ ॥ देसा प्रेमाची हे जाती ॥ पार्थिव ते विभूती ॥ म्ह
णोनिकरुं लाहे खंत ॥ उगे पणाची ॥ ८० ॥ आपि संपादाचे निमित्त ॥ जे अव्यव
हारी वस्तु असे ॥ ते विषो गिजे कां जैसे ॥ आरि सांरुपा ॥ ८१ ॥ मग संपाद तो पान
खे ॥ तरि सोगणे सोरिती थोके ॥ हे कां साहबेल सुरवे ॥ लांचा वळेया ॥ ८२ ॥ याला
गित्याग सन्यास ॥ पुन्हा वयाचें घे उनिमिस ॥ उपलविलें चिडुस ॥ गीतेचें तें ॥ ८३ ॥
अत्रां वां अध्याय नोहे ॥ हे येका ध्यायी गीताधि आहे ॥ जें वासरुं चि गायडु हे ॥
तें बेळ कायिती ॥ ८४ ॥ तेसी संपतां ही अवसर ॥ गीता आदर विली माधारी ॥

॥ अद्या
॥ १८ ॥

॥ ४१४ ॥

॥ ५८ ॥

स्वामिभक्त्याचानकरी॥ सैवादकायी॥ ८५॥ परिहेंअसोऐसें॥ अर्जुनेंपुसिजेतअ
 से॥ म्हणेधिनतीविश्वेशी॥ अवधारिजोग॥ ८६॥ अर्जुनउवाच॥ सन्यासस्यमहाबाहो
 तत्त्वमिच्छामिवेदितुं॥ त्यागस्यचहृषीकेशपृथक्केशीनिषूदन॥ १॥ टिका॥ ८५॥
 हांजीसन्यासआणित्याग॥ यादोहंयेकअर्थोलिगा॥ जैसासांगातआणिसीगा॥ सं
 गातेंचिबोलिजे॥ ८७॥ तैसात्यागेंसन्यासें॥ त्यागचिबोलिजेतअसे॥ आमचेनित
 वंमानसें॥ हेंचिजाणिजे॥ ८८॥ तांकाहंआंधिअर्थभेदा॥ तोदेवकरितविशदा॥ येथें
 म्हणेमुकुंद॥ भिन्नविषेहें॥ ८९॥ श्रीभगवानुवाच॥ काम्यानाकिर्मणान्यास
 संन्यासकवयोविदुः॥ सर्वकर्मफलंत्यागीशहस्त्यागंविचक्षणः॥ २॥ टिका॥
 यावरितोहंपाळ॥ संतोषीनिगोपाळ॥ बोलिलाबोलप्रांजळ॥ बोलेंयेकें॥ ९०॥ येहवीअ
 र्जुनातुझामनीं॥ त्यागसन्यासदोहं॥ येकार्थगमलेहेंमानं॥ मांहांसान्व॥ ९१॥ की
 रदोहंयिहांशब्द॥ त्यागचिबोलिजेगात्रिशुद्धी॥ परिकारणयेथेंभेदा॥ येतुलेंचि॥
 ॥९२॥

॥ गीता ०
॥ ६ ॥

जेनि पडुनि कर्म सांडिजे ॥ ते सांडणे सन्यास म्हणिजे ॥ आणि फळ मात्र कां त्या
गिजे ॥ ते त्या रागा ॥ ९३ ॥ परिकोणा कर्मचें फळ ॥ सांडिजे कोण कर्म केवळ ॥ हें सां
गां तुज विवळ ॥ चित्त दे पां ॥ ९४ ॥ तरि अपे सों दां गां डों गर ॥ झां डों लवती असारा ॥
ते से लावे राजा गर ॥ न उठती ते ॥ ९५ ॥ न पे रि तां सें घटणे ॥ उचिती ते सें शाळिचें
होणे ॥ ना हां गारा बाउणे ॥ ज्या परी ॥ ९६ ॥ कां आंगा जालें सहाजे ॥ परि लेणे उ
द्ये मेळीजे ॥ नदी अपे सी आपा दिजे ॥ विहरा जे वा ॥ ९७ ॥ ते सें नित्ये ने मित्रिक ॥
कर्म होय स्वभा विक ॥ परि न का मि तां कामिक ॥ न नि फ जे जे ॥ ९८ ॥ काम न चें चि
दळ वाडे ॥ जे उभा रावया घडे ॥ अश्व मेधा दि क पुढें ॥ या ग जे थें ॥ ९९ ॥ वापी कूप
अराम ॥ अग्रहारे हान महाराग ॥ आणि कही नाना संभ्रम ॥ व्रतं चि ते ॥ १०० ॥
ऐसे इष्टा पुर्त सकळ ॥ ज्या काम ना ये क म्मळ ॥ जे केले सो गा वी फळ ॥ बांधो नि
यां ॥ १ ॥ देहा च या गा वां आले यां ॥ जन्म मत्स्य च या सो हळ या ॥ नाम्हाणें न ये गा

॥ अध्या
॥ १८ ॥

॥ ४९५ ॥

॥ १९ ॥

धर्मजया॥ जयापरी॥ १०२॥ कांल ल्हाटिचेंलिहिलें॥ नमोडेगाकाहांकेलें॥ का
 वेंगोरेपणधृतलें॥ फिटोनेणो॥ ३॥ केलेंकाम्यकर्मपैतैसें॥ फळसोगावयाध
 रणेंबैसे॥ नफेडितांरिणजैसें॥ बोसंडेना॥ ४॥ कांनोमनाहोनकरितां॥ अवसां
 तघडेपांडुसुता॥ तरिवायकांडनजुंझतां॥ लागेजैसें॥ ५॥ गुळनेणतांतोंडों॥ घा
 तलादेचिगोडी॥ आगिमानुमिरारवोडों॥ चेंपिलापोळ॥ ६॥ काम्यकर्महेंयेक॥
 सामर्थ्येआंधिस्वसाविक॥ म्हणोनिनकोकवतिक॥ मुमुक्षेंयेथें॥ ७॥ किंबह
 जापार्थेऐसें॥ काम्यकर्मगाअसें॥ तेंयाजिजेविषजेसें॥ बोकुनियां॥ ८॥ मगतया
 ह्यागातेजरां॥ सन्यासऐसियासरां॥ बोलीजेअंतरां॥ सर्वद्रष्टा॥ ९॥ हेंकाम्य
 कर्मसांडणें॥ तेंकामनेतेंचिउपडणें॥ धमह्यागेदवडणें॥ जैसेंमय॥ ११०॥ आणि
 सोमस्तूर्यग्रहणें॥ येउनिकरवित्तीपार्वणें॥ कांमातापितरुमरणें॥ अंकितजे
 दिवस॥ ११॥ अथवाअतिथीहानपावे॥ ऐसेंसांपडेजेकरावे॥ तेंतेंकर्मजाणावे॥

॥ गीताज्ञा ॥

॥ ७ ॥

नेमितिगा ॥ १२ ॥ वारिषियाशोषे रागान ॥ वसंते दुणावे वन ॥ देहशृंगारीयो
 वन ॥ दशाज्ञेसी ॥ १३ ॥ कांसोमकांत सोमि पाल्हाले ॥ स्तुर्ये फांकती कमळे ॥ ये
 थंअसे ते धिपघले ॥ आननये ॥ १४ ॥ तैसें नित्य जें कां कर्म ॥ ते धिनेमित्यकाचें
 लाहे नियम ॥ येथें उंचावे तेणें नाम ॥ नेमित्यक होय ॥ १५ ॥ आणिसायं प्रातर्म
 ध्यान्हं ॥ जें करणें तें हं प्रतिदिनी ॥ परिदृष्टी जेसी लोचनी ॥ आधिक नोहे ॥ १६ ॥
 कांता पादितां राती ॥ चरणां जेसी आंथी ॥ नातरिते दासि ॥ दापविंबी ॥ १७ ॥ वा
 सनें दितां जेसें ॥ चंदनीं सोगं ध्यअसे ॥ अधिकाचाचें तेसें ॥ रुपठचि जें ॥ १८ ॥ नि
 त्यकर्म देसें जनं ॥ पार्थबोलि जे तेहे मानं ॥ दुबं नित्य नेमित्तिक दोन्हं ॥ दाविळी
 तुज ॥ १९ ॥ हेचि नित्य नेमित्यक ॥ अनुषेयकां अवश्यक ॥ म्हणौनि म्हणों पाहाती
 येक ॥ वांझेयाते ॥ २० ॥ परिभोजनं जेसें होये ॥ तसिला सेवक जाये ॥ तेसें नित्य
 नेमित्तिका आहे ॥ सर्वांगा फळ ॥ २१ ॥ किउ आगितां पडे ॥ ते मळतुटे वानिचडे ॥

॥ ४१६ ॥

॥ अध्या ॥
॥ १८ ॥

॥ ७ ॥

या कर्मातया सांगडे ॥ फळ जाणावे ॥ २२ ॥ जे प्रत्यवाय तव गेले ॥ स्वाधिकार ब
 हवे उजळे ॥ तेथे हात फळा मिते ॥ सदत सी ॥ २३ ॥ येवढे वरि टिसाळ ॥ नित्ये ने मि
 तिका आहे फळ ॥ परितें त्यजि जे मळ ॥ नक्षत्रां जे सों ॥ २४ ॥ लता पिके आघवी ॥
 तबंच्या तबांधे पालवी ॥ मग हात नलवी माधवी ॥ सोडुनि घाली ॥ २५ ॥ तैसी नोला
 डितां कर्म नेखा ॥ चित्त दीजे नित्ये ने मितिका ॥ पावी फळ कां अशेषा ॥ वांता चिमांनी
 ॥ २६ ॥ या कर्म फळ यागातें ॥ त्याग म्हणती पेंजाणते ॥ एव सन्यास त्याग लुते ॥ परिस
 विले ॥ २७ ॥ हा सन्यास जें संपेवे ॥ तें काम्य बाधे न पवे ॥ निषिद्ध तव स्वभावे ॥ निषे
 धें सांगेले ॥ २८ ॥ आणि नित्यादिक असे ॥ जेणें फळ त्यागें नाशे ॥ शिर लोटलि
 यां जे सों ॥ ये रक्षां ॥ २९ ॥ मग शेष फळ पाकांत ॥ तैसें निमालयां कर्म जात ॥ आ
 त्मज्ञान गिबं सित ॥ अपैसें ये ॥ ३० ॥ ऐसिया भिकति हे दोन्हें ॥ त्याग सन्यास अ
 नुष्ठानें ॥ पडिले गा आत्मज्ञानें ॥ बांधती पाटा ॥ ३१ ॥ नातरि हे निगुति चुके ॥ मग

॥ गीता ॥

॥ ८ ॥

त्यागकी जे हात लुके ॥ ते कांहीं नित्य जें आधिकें ॥ गोवाधि पडे ॥ ३२ ॥ जें बोर बंद व्या
 धि अनोळख ॥ ते घेतलें परतें वर ॥ कां जें अन्न न निमतां फुक ॥ मारि ना कायी
 ॥ ३३ ॥ म्हणो नित्याज्य नो हो ॥ तेथें त्यागातें न सुवावे ॥ त्याज्याला गिन हो आवें ॥ लोपा
 यतां ॥ ३४ ॥ चुकलियां त्यागातें बेझें ॥ कोळ त्याग हो येवो झें ॥ नेदखती सर्वत्र डुजें ॥
 वितरागातें ॥ ३५ ॥ श्लोक ॥ त्याज्यं दोषवदित्येकं कर्मप्राहमनापिणः ॥ यज्ञ
 दानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे ॥ ३६ ॥ टीका ॥ येकां फळापिळावें न टके ॥
 ते कर्मातें म्हणती बद्धकें ॥ जेसें आपण नग्न पांडकें ॥ जागातें म्हणो ॥ ३७ ॥ कां
 जिहाल पट नो गिया ॥ अनें दुषी धनंजया ॥ आंगान नसे कुष्टिया ॥ मासियां
 कों पें ॥ ३८ ॥ तेसें फळ काम डुबळ ॥ म्हणती कर्मचि कि डाळ ॥ मग भिणो देता
 केवळ ॥ त्या जावें ऐसा ॥ ३९ ॥ येक म्हणती यागादिक ॥ कर्माचे चि अवश्यक ॥ जें
 हें बांकी निशोधक ॥ आननाहं ॥ ४० ॥ मग मन शुद्धि चामागी ॥ जें विजयी हो

॥ अध्या ॥
॥ १८ ॥

॥ ४१ ॥

॥ ८ ॥

आवे वेगं॥ तैकर्मसंबंधाळागी॥ आलसन कोजे॥ ४०॥ सांगारव्याधीशोधावे॥
 तरिषागिजे विनुसगावे॥ कांआरिसयालागिसांचावे॥ आधिकें रज॥ ४१॥ नालगांडी
 चोखें होआवे॥ ऐसें आधिजिवं॥ तरिसंबंदणीन मनावी॥ मळीन जैसी॥ ४२॥ तेसें कर्म
 केशाकारे॥ म्हणे निनेणावं॥ अहेरे॥ कांअनलाभें असारें॥ सांधितिये उणे॥ ४३॥ इहं
 यिहागाशब्द॥ येक कर्म बांधवितो बुद्धी॥ ऐसा त्याग विसंबादें॥ पडो निवेळा॥ ४४॥
श्लोक॥ निश्चयं श्रुणु मे तत्र त्यागे परत सत्तम॥ त्यागो हि पुरुष व्याघ्र विविधः संप्रकीर्ति
 तः॥ ४५॥ **टीका॥** परिष्ठातां विसंबाद तो फिटो॥ हा त्यागाचा निश्चयोपेढो॥ तेसें बोलों गो
 मेटें॥ अवधान दे॥ ४५॥ तरि त्याग खेधें पांडवो॥ विविध पें जाणावा॥ त्याही विधावर
 वा॥ विषाग सांगे॥ ४६॥ त्यागाचे तिही प्रकार॥ कीजे तिज हं गोचर॥ तंही इत्यर्थी
 चें सार॥ येतुलें येथें॥ ४७॥ मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी॥ जे अणो टमानें विशुद्धी॥ ते निश्च
 यतत्वादी॥ अवघारों पां॥ ४८॥ तरिषा पुलिये सोडवणे॥ जो मुमुक्षु जागो म्हणे॥

॥ गीताशा ॥ तया सर्वस्वं करणें ॥ हे चियेक ॥ ४९ ॥ श्लोक ॥ यज्ञदानतपःकर्मन त्याज्यं कर्म कमेव
 ॥ ५० ॥ तत्र ॥ यज्ञोदानतपश्चैव पावनानि मनीषिणां ॥ ५१ ॥ टिका ॥ जे यज्ञदानतपादिकें ॥ अध्या०
 ॥ १९८ ॥ जे कर्म जे ये अवश्यकें ॥ तये न सडावें पांथिकें ॥ पाठले जे सें ॥ १५० ॥ हावतले न देखि
 जे ॥ तव माग न सडिजे ॥ कां न धातां न ठोटिजे ॥ सापें जे वि ॥ ५१ ॥ नाव थडिये न पवतां ॥
 न सडिजे के छिन फळतां ॥ कां ठे वि ठे न दिसतां ॥ दीप जे सा ॥ ५२ ॥ ते सा आत्मज्ञानाचा
 विषी ॥ जवनि श्रिति नाहीं ॥ तव न कावे यागादिकां ॥ उदासीन ॥ ५३ ॥ पै स्वाधि
 काना नुकपें ॥ तिये दने यागतपें ॥ अनुखावें चि आक्षेपें ॥ आधिकें वर ॥ ५४ ॥ जे चाल
 षें वेगावत जाये ॥ तो वेग बेसा वयाचि होये ॥ ते सा कर्मातिशय आहे ॥ नेष्कर्म्याला
 गी ॥ ५५ ॥ अधिकें जव ओषधी ॥ सेवे धिमांडे बांधी ॥ तव मुकिजे व्याधी ॥ तया चिये
 ॥ ५६ ॥ ते सें कर्म हातो पाती ॥ जे कें जे तिय या निगुती ॥ ते रजत में झडती ॥ झाडादे उनि
 ॥ ५७ ॥ कां पा निचावाटी पुटे ॥ सांगा राखाव देणें घटे ॥ ते कें उझड करि नुटे ॥ निर्व्याज

होये॥६८॥ तैसें निघाके लें कर्म॥ झाडिकरु निरजतम॥ सखरुद्दीचें धाम॥ डोहंदावी
 ॥६९॥ म्हणो निगाधन जया॥ सखरुद्दिगिवंसीतया॥ तीर्थये सावाया॥ आली कर्म॥
 ॥७०॥ तीर्थे बाह्यमळ क्षाले॥ कर्म अपयंतर उजळे॥ एवं तीर्थे जाणानिर्मळे॥ सकर्म
 वि॥६९॥ तपात्त मरुत दे शी॥ झळे अमृत वाळली जैसी॥ कां अंधाला गिडोळयांसी॥
 सूर्य आला॥६२॥ बुडतया नयी विधा वीनली॥ पडतया पथी कळवळे ली॥ निमतया
 मत्कानि दिघली॥ आयक्य बद्धि॥६३॥ कर्म कर्म बद्धता॥ मुमुक्षु सोडविले पांडु सुता॥
 जैसा रसरिति मरतां॥ तारि वला विषे॥६४॥ तैसी ये कहात बटिया॥ कर्म के लें धन जया॥
 बद्ध के चिसोडा वया॥ मुख्य होता॥६५॥ ॥६६॥ एतान्य पितु कर्माणि संगंत्य क्वाफ
 छानिच॥ कर्तव्या निति मे पार्थ निश्चित मत मुत्तम॥६॥ टिका॥ आता हे चिहात बटी॥
 लुजही सांगो गोमटी॥ जया कर्मा सि किराटी॥ कर्म चिन्तसे॥६८॥ तरि महायाग प्रमु
 खें॥ कर्म निफजतां हं अचुकें॥ कर्तव्या चिंकां नटके॥ फुंजणें आंगां॥६९॥ जो मेलें

॥ गीता ॥

॥ १० ॥

तीर्थाजाये ॥ तयामोयात्राकरितआहे ॥ ऐसी श्लाघनीहे ॥ तोषजिवी ॥ ६८ ॥ कांमुद्रा ॥ ॥ अघ्या ॥
 समर्थाचिया ॥ जोयेकटझोबेराया ॥ तोमीजाणतअसेंया ॥ गर्वनये ॥ ६९ ॥ जोकासे ॥ ॥ १८ ॥
 लागौनितरे ॥ तयापकृतीउमीनुरे ॥ पुरोहितनविस्करे ॥ दातेपणे ॥ १७० ॥ तेसेंकर्तव्य
 अहंकारें ॥ नेघोनियथाअवसरें ॥ हृत्यजातांचींनिरहरे ॥ सारिजेति ॥ ७१ ॥ व्याणि
 केलाकमीपांडवा ॥ जोआंधीफळाचायावा ॥ तयामोहराहोंनेंदावा ॥ मनोरथ ॥ ७२ ॥
 आंतआधीचिफळांआशतुटिया ॥ कर्मैआरंभाचीधर्मजया ॥ परावेंबाळधाया ॥
 पाहिजेजेसें ॥ ७३ ॥ पिंपनंवांचियाआशा ॥ नसिंपिजेपिंपळजेसा ॥ तेसयाफळानि
 राशा ॥ कीजेतिकर्मे ॥ ७४ ॥ सांडुनिडुधाचीटकुळी ॥ गोवारीगार्वगोधनेंवेंटाळी ॥
 किंबहुनाकर्मफळां ॥ तेसेंकीजे ॥ ७५ ॥ ऐसीहेहातवटी ॥ घेउनि क्रियाजेउठी ॥ आ
 पुलियाआपणागांगी ॥ लाहेचितो ॥ ७६ ॥ म्हणोनफळांस्यागा ॥ सांडौनिदेहसंग ॥
 ॥ ४१९ ॥ कर्मकरांचीहात्रांग ॥ निरोपमाझा ॥ ७७ ॥ जोजिवबंधेंशीणला ॥ सुटिकेजाचेआपु

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com